

Publicerad 2005-08-05 13:58 av Stormflicka

-

Inatt är våra fönster öppna

Det är nästan som att du försvinner
ner i mina svarta lakan
Som att det mörka vill sluka dig
och du är formbar likt min kärlek

Du har slagit huvudet i väggen alldeles för många gånger nu
Kanske hostar du blod
Kanske kan vi ha ångest tillsammans
Men du har alltid somnat ensam ändå

Jag ville inte veta, om hur du badat i januari
- ännu ett av dina desperata försök till att hålla huvudet kallt
Jag vill inte veta, för allmänheten har alltid levt på
Den som varit svag

Jag kanske minns fasettögonen som stirrade in i spegeln
leende av fel och brister
Jag kanske minns hur jag viskade i dina öron
Om hur jag, - bevingad i din himmel, kunde flyga till vårt slut

Det spelar ingen roll, Carus meus
dina okuvliga försök till att tugga kött är välkommna ändå
Inatt är alla våra fönster öppna
Vi gör det igen när morgonen kommer

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Stormflicka med Poeter.se id #3735 innehar upphovsrätten